

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27840

гр. София, 20.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 31 състав, в
закрито заседание на 20.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разгледа дело номер **8707** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166 АПК:

Съдът е сезиран с жалба подадена от А. Ф. С. – майка на Л. А. С., чрез адв. М. К., срещу заповед № 3Д/Д-С-В3-079/08.08.2025г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ В., [населено място], с която на основание чл.25, ал.1, т.4 от Закона за закрила на детето (ЗЗДТ), вр. чл.27, ал.1 ЗЗДТ, е наредено временно настаняване на детето Л. А. С. – на 3 години, установен на адрес: [населено място], [улица], с родители: майка А. Ф. С. и баща – неизвестен, в ЦНСТДБУ „Детство“ в срок до 1 месец или промяна в обстоятелствата и произнасяне на съда с решение.

Жалбоподателката поддържа, че оспорения акт е незаконосъобразен и необоснован. С жалбата заявява и искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта, тъй като извеждането на детето и предаването му на ЦНСТДБУ „Детство“, ще прекъсне контакта му с бащата. Липсата на контакти с бащата в този период би нанесла трайни психически вреди на детето, което противоречи на принципа за „най-добър интерес на детето“. Поддържа и, че е налице неотложност, тъй като вредите от прекъсване на връзката дете-родител са трудно поправими и създават риск за емоционалното развитие на детето.

Съдът като съобрази характера на обжалвания акт и искането на жалбоподателя намира, че искането е по реда на чл.166, ал.4, вр. ал.2 от АПК. В случая, предварителното изпълнение на процесната заповед издадена на основание чл.27, ал.1, вр. чл.25, ал.1, т.4 от ЗЗДТ, е по силата на законовата норма на чл.27а, ал.1 ЗЗДТ, поради което искане за нейното спиране следва да се разгледа по реда на чл.166, ал.4 АПК, при наличие на предпоставките на чл.166, ал.2 АПК.

С оглед изискването на чл.166, ал.3 АПК за незабавно произнасяне на съда по искането за спиране изпълнението на административния акт, с настоящото определение ще бъде разгледано именно това искане на жалбоподателката, обективизирано в подадената жалба срещу заповедта.

Искането е допустимо, тъй като е подадено от надлежна страна – родител на детето, в срока за обжалване на заповедта.

Разгледано по същество, е неоснователно.

От документите по административната преписка се установява, че в ДСП-В. е постъпил устен

сигнал М. Т. Данг, с твърдения, че малолетното дете се отглежда в жилище в [населено място], [улица], от лице, което системно употребява наркотични вещества и не полага адекватни грижи за детето. Във връзка с получения сигнал е поискано съдействие от ОЗ РУ при СДВР. На 08.08.2025г., социални работници от ОЗД – ДСП – В. извършили съвместна проверка с ИДПС и униформени полицаи от ОЗ РУ – СДВР. При проверката е установено, че детето живее на адреса с мъж, който е задържан от полицейските служители, поради притежание на наркотици. Установено е, че детето не контролира физиологичните си нужди и не говори. В хода на проверката е установено, че детето няма личен лекар, няма данни за здравословното му състояние и не е записано в подходящо учебно заведение според възрастта му - на 3 години. След извършено проучване е установено, че детето се отглежда от майката (трета бременност) и от мъж, който се представя за биологичен баща на детето, но не е извършено припознаване. Жилището е под наем, а по-големият му брат е установен на лечение в УМБАЛСМ „Н.Пирогов“, в увредено тежко здравословно състояние, поради прием на наркотични вещества. За резултатите от проверката и проведеното проучване е изготвен Доклад (приложен към делото), въз основа на който е издадена оспорената заповед.

На основание чл.27а, ал.1 от ЗЗДТ, заповедта на директора на дирекция "Социално подпомагане" по чл. 27, ал. 1, включително в случаите на спешно настаняване извън семейството, подлежи на предварително изпълнение по силата на закона, но може да се обжалва от родителите на детето в 14-дневен срок от съобщаването. Обжалването е по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Нормата на чл. 166, ал. 4 АПК регламентира, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на, ал. 2. Съгласно правилото на чл. 166, ал. 2 АПК, при всяко положение на делото, до влизането в сила на решението по искане на оспорващия, съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

От анализа на правилото на чл. 166, ал. 4, във вр. с, ал. 2 АПК следва извод, че съдът извърша преценка на искането за спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение само на базата на нови обстоятелства - такива, които са възникнали след издаване на оспорения акт. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства, и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта, е на жалбоподателя.

Поради горното, в конкретния случай в тежест на А. Ф. С. е да установи, че предварителното изпълнение на настаняването на сина ѝ, извън семейството, до произнасянето на съда с решение по чл.28 ЗЗДТ, е в противоречие с целите на чл. 60, ал. 1 от АПК.

Настоящият съдебен състав намира, че на важния обществен интерес относно опазване живота, здравето и най-добрия интерес на детето, жалбоподателката не релевира конкретни доводи и не противопоставя друг приоритет със същата степен на значимост. С разпоредбата на чл.27а ЗЗДТ законодателят е допуснал активно въздействие, чрез актовете на органите в защитата на здравето и живота на детето, както е в конкретния казус. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че интересът на детето надделява над личния. При проверката детето е установено в жилище, в което няма стая и легло. То не контролира физиологичните си нужди, въпреки 3-годишната си възраст, не говори. Установено е с лице, което се представя за негов физиологичен баща, но няма процедура по припознаване. Това лице е задържано от полицейските служители заради притежание на наркотици, а по-големият брат на Л. е настанен в УМБАЛСМ „Н.Пирогов“, в

увредено тежко здравословно състояние, поради прием на наркотични вещества. В същото време, в жалбата майката прави искане детето да бъде настанено при баща си и, че ще има тежки последици за развитието му, ако се прекъсне връзката с баща – но, както вече беше посочено, детето е с неустановен произход от бащата.

С оглед изложеното, настоящият състав намира, че наведените в жалбата доводи, не обосновават извод за оборване на законовата презумпция, респективно за наличие на предвидените от закона обстоятелства, даващи основание за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административния акт, поради което искането да бъде отменено предварителното изпълнение на акта, следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. Ф. С. – майка на Л. А. С., да бъде отменено допуснатото по силата на чл.27а, ал.1 ЗЗДТ, предварително изпълнение на заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-079/08.08.2025г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ В., [населено място].

Определението подлежи на обжалване от жалбоподателката пред Върховния административен съд, в 7 - дневен срок от съобщението, на основание чл.166, ал.3 АПК.

Препис да се връчи на страните.

СЪДИЯ: